

De Konservative har dog to Strenges paa deres Bue: Lønnedsættelse og Told. Men det er ganske vist to Alen af eet Stykke. Det ene er ikke hverken værre eller bedre end det andet, for begge Dele gaar jo ud paa at lægge Byrden ved Kronens Opgang over paa Arbejderne, ligesom Arbejderne maatte bære Byrden ved Kronens Nedgang. De Konservative taler om Told ved enhver Lejlighed, Told ved Kronens Nedgang, Told ved Kronens Opgang, Told ved daarlige Handelsforhold og daarlig Handelsbalance og Told ved en god Handelsbalance, kort sagt Told ved enhver Lejlighed. Det er ganske forkert, naar det ærede Medlem Hr. Brorsen i Dag sagde, at de Konservative havde talt om Told i Utide. Nej, de Konservative kan overhovedet ikke tale om Told i Utide, for de kan overhovedet ikke tale om andet end Told, og hvis de skulde tale om noget andet, vilde det være det samme som, at de var helt afskaaret fra at tale. De bruger Tolden som en Brama Livselixir, noget, som kloge Mænd og kloge Koner i gamle Dage brugte imod alle Sygdomme, men det maa dog en Gang for alle siges til de Herrer, at denne Brama Livselixir forskrækker ingen mere, der er intet Menneske, der tror paa, at den kan være Medicin for de Ulykker, vi har for Øjeblikket.

Nu vil man have Vidunderkuren til at omfatte ogsaa Landbruget. Nu skal ogsaa Landbruget have Gavn af Toldpolitiken. Naar Hestepriiserne bliver daarlige, lægger man Told paa Maskinerne, saa de bliver dyrere, og saa skal det være en Kur for Landmændene. Ja, jeg tror, det vil være en Hestekur i bogstavelig Forstand med en Told, som aldeles ikke kan føre til noget fornuftigt for et lille Land som Danmark. Jeg ser nok, at det ærede Medlem Hr. Brorsen til en vis Grad har skiftet Standpunkt i den Sag og kræver en vis Aktivitet, som det ærede Medlem tidligere har lagt sig efter paa Toldvæsenets Omraade. Jeg kunde tænke mig, at han har særlig Grund til at gøre det. Han sidder jo ikke saasærlig fast i Saddelen ovre i Ribe, paa 36 Stemmer, eller er det maaske kun 26, det er i alt Fald noget deromkring, og de kunde jo nemt forsvinde ved næste Valg; men der kunde jo maaske blive 36 konservative Stemmer flere for ham, hvis han arter sig vel i den Tid, der kommer inden Valget. I hvert Fald har det ærede Medlem gjort en rigtig Kovending. Men det er dog kun een Svale, som ikke plejer at gøre nogen Sommer, og saa vidt jeg kunde forstaa paa det ærede Medlem Hr. Pürschel, der havde Ordet for en kort Bemærkning her i Efter-

middag, var han vred over, at Svalen ikke havde bragt nogen Sommer.

Nej, det er jo klart nok, at den Politik, de Konservative følger i Toldspørgsmaalet, staar de ene om, og det er ikke blot saadan, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at den Politik ikke kan ventes vedtaget i Landstinget, men Told duer overhovedet ikke her i Landet af den ganske simple Grund, at Arbejderne i By og paa Land og Bondestanden her i Landet heller ikke vil have Told, fordi det er de største Forbrugere i dette Land, og de vil ikke have en kunstig Varefordyrelse. De ærede Medlemmer til højre i denne Sal kan derfor være ganske rolige for, at deres Toldvæsen kommer de til at arbejde med for sig selv, det finder de ingen Fremgang med her i Landet. Jeg ved nok, som jeg sagde før, hvad de Herrer vil. Baade Venstre og de Konservative vil have Byrderne ved Kronestigningen lagt over paa Arbejderne. Ved Hjælp af Told kan man naturligvis gøre tre Ting. Man kan uddanne nogle mindre dygtige Folk, der driver Fabrikker, man kan sulte Arbejderne til at bære Kronestigningen, og man kan skabe Ufred mellem Klasserne her i Landet og Ufred med vore Nabolande. Det er aldeles nøjagtigt, hvad man kan gøre ved Hjælp af Told, hverken mere eller mindre. Nu ved jeg nok, at der ogsaa er dygtige Fabrikanter, Folk, som virkelig forstaa deres Ting, det er ikke min Mening at sige, at de alle sammen er udygtige, men det skal paa den anden Side siges, at under og efter Krigen er der kommet en hel Del udygtige Folk ind i vor Industri som Ledere. Det er Fars Sønner og maaske navnlig Fars Svigersønner, som sidder og gør Industrien daarlig, fremkalder daarlige Varer og driver Industrien uden økonomisk Fordel, men det skal Arbejderne virkelig ikke lide under. Forholdet er jo saaledes, at de dygtige Direktører kan meget godt faa noget ud af Industrien, men der er en Del, der ikke duer, og derfor bliver der ogsaa nogle Fabrikker, der maa lukkes. Hvad man skulde gøre overfor Industrien, var derfor at indføre Bedriftsøkonomi, underkaste de forskellige Virksomheder en Undersøgelse, om der ikke kunde spares paa forskellige Omraader. Dette kun at ville spare paa Arbejdslønnen er virkelig for gammeldags. Der er mange andre Poster i et Driftsregnskab end akkurat Arbejdslønnen, og i andre Lande ved man meget godt, at der er noget, der hedder Driftsøkonomi, men her i Landet kender vi det ikke, hverken ved Universitetet eller ude i Forretningerne. Det var sik-